

Heldigvis pibler og gror det i mange af vore lokalsamfund, som både ministeren og jeg har været inde på. Folketinget og regeringen kan hjælpe en positiv udvikling på vej ved at starte med at fjerne urimelige benspænd og barrierer i lovgivning og administration. Vi bør starte i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Efter hr. Anders Mølgaards meget gribende beskrivelser af, hvor forskellige tingene kan se ud i landdistrikterne, kom hr. Anders Mølgaard med et meget kraftigt angreb på dem, der af og til taler om forhøjede benzinafgifter og ændring i befordringsfradraget.

Jeg synes, det er påfaldende, at Folketinget herinde gang på gang har kunnet enes om CO₂-målsætninger, hvor alle har været enige om, at CO₂-udslippet skulle nedsættes, og vi har været enige om tiltag på energiforbruget i de private husholdninger og for industriernes vedkommende, men når det kommer til transportsektoren, er tingene gået fuldstændig ud af kontrol. Også transportsektorens bidrag til CO₂-udslippet er steget og steget og steget, samtidig med at CO₂-udslippet fra andre sektorer er holdt fint i tømme. Det synes jeg er et problem, som også Venstre nødvendigvis bliver nødt til at forholde sig til.

Desuden vil jeg sige om befordringsfradraget, at tal fra Skatteministeriet viser, at befordringsfradraget fortrinsvis gives til velstående familier i de områder af landet, hvor den kollektive trafik er mest udbygget, nemlig i Storkøbenhavn-området. Det vil sige, at det er borgere i områder, hvor der er en glimrende kollektiv trafik, og i områder, hvor der overhovedet ikke er landdistriktsproblemer, som har størst glæde af befordringsfradraget. Også det problem synes jeg, Venstre burde forholde sig kritisk til.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det var til hr. Anders Mølgaards bemærkning om, at der også ude i landdistrikterne er faldefærdige boliger, som har brug for byfornyelsesmidler. Her vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at det ved man da alt om i Boligministeriet. Det er faktisk sådan, at 750 mio. kr. af byfornyelsesmidlerne går til landdistriktsområderne, og det betyder også, at der faktisk bruges flere midler ude i de områder, end befolkningsgrundlaget umiddelbart skulle give anledning

til. Så jeg synes sådan set, at regeringen – også de tidligere regeringer – er meget opmærksom på den problemstilling, som hr. Anders Mølgaard gjorde opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er ligeledes hr. Anders Mølgaards bemærkninger, som giver mig anledning til at komme med et synspunkt. Dels gik bemærkningerne på befordringsfradraget – det har fru Elisabeth Arnold været inde på, så det skal jeg springe over i denne omgang – dels kom der en lang række eksempler fra hr. Anders Mølgaard vedrørende miljø- og planlægningsloven. Jeg tror, der blev anvendt ordene en række benspænd, der er foretaget for befolkningen i forbindelse med zonelovgivning.

Jeg er enig i, at der kan være behov for små justeringer hist og her i zonelovgivning, men det lød næsten, som om hr. Anders Mølgaard fandt, at miljø- og planloven skulle afskaffes, og at man sådan set skulle have lov at bevæge sig ud på Herrens mark efter forgodtbefindende. Jeg vil kun give den melding, at hvis det er tilfældet, at det er det, hr. Anders Mølgaard mener, så er det ikke just den vej, SF ønsker at gå.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Lad mig med det samme slå fast, at regeringen ikke har planer om at forringe det skattemæssige befordringsfradrag.

Med hensyn til landsplanredegørelsen ligger der et oplæg, det er rigtigt, men hvorfor male Fanden på væggen? Det er sendt til høring, og det er klart, at hvis der er ting, der vitterlig skulle være problemer i, jamen så må vi tale om det.

Der er andre ting, som jeg synes, at Venstres ordfører forbigik, og som har haft en utrolig stor indflydelse på affolkningen af landdistrikterne og problemerne i landdistrikterne. Det gælder f.eks. de store lavprisvarehuse, og dem hørte vi ikke så meget om fra hr. Anders Mølgaards og Venstres side. Hvad har Venstre tidligere gjort for at forhindre disse store lavprisvarehuse?

Og så vil jeg også gerne spørge, når man nu gør selve planlovgivningen til så stort et problem: Hvilken form for planer og planlovgivning vil Venstre i det hele taget acceptere? Jævnfør også f.eks. sommerhusplanlægningen, hvor vi jo vitterlig har problemer i EU-regi, hvis vi bare sløjfer den slags lovgivning. Det kunne jeg godt tænke mig lige at høre lidt mere om.